

Зима

Видим јеле

снијегом прекривених грана

И пут склизак

И свјетлост

И крај дана

Видим сунце

како се у сваком кристалу

снијега свјетлуца

И чујем срце

како ми тутњи

и убрзано куца

И сусрет чудесан

музика у дану

И пут

И повратак

И одлазак

И лик на длану

И све за незаборав

И бригу

И за радост и тугу

И ништа не би друго

Ни важније

Но мир који гледа кроз дугу

Осјетих

тамо да чекам сусрет нови

И глас

у себи који говори

Ту сам

само ме позови

Макар и у смрт

да се и овај живот мој

претвори у цвјетни врт

Да прође и ова зима

и дође прољеће

И да и на мом гробу

на срцу

процвјета цвијеће

*

Епископ Григорије